Dosar nr. 5r-714/2024
4-24020644-12-5r-21022024

H O T Ă R Î R E
în numele Legii

26 iulie 2024 mun. *****

Judecătoria ***** (sediul Buiucani)
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Ana Costiuc
Grefier: Olga Mazur
În lipsa părților lega înștiințate.

examinând în ședința de judecată publică contestația depusă de către ***** împotriva deciziei de sancționare seria/nr. MAI06 218189 din 30 ianuarie 2024 emisă de Inspectoratul Național de Securitate Publică al IGP în cauza contravențională prevăzută de art. 240 alin. (1) din Codul Contravențional,

c o n s t a t ă :

La 20 februarie 2024 în cadrul Judecătoriei *****, sediul Buiucani a parvenit spre examinare contestația depusă de către ***** împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 218189 din 30 ianuarie 2024, intentat în temeiul art. 240 alin. (1) Cod contravențional.

În motivarea contestației sale, ***** a invocate că la 30 ianuarie 2024, ora 13:20 se deplasa cu automobilul de model Ford cu n/î *****, de pe str.Izmail după care a mers pe str.Varnița, aproximativ peste 250 m este o parcare la drum (foto anexa 1 și 2), deoarece pe str.Varnița lipsește careva marcaj rutier și astfel este posibilă întoarcerea pe partea opusă a străzii, a parcat în parcarea sus menționată, din motivul că acolo se află o trecere care dă posibilitatea de a ajunge la casele particulare pe str.Uzinelor, acolo urma să lase un coleg de serviciu. După ce a lasat colegul și a început a se deplasa de pe str.Varnița spre str.Izmail a fost stopat de echipajul INSP, care l-au informat că automobilului în timpul deplasării a ignorat indicatorul acces interzis. Invocă contestatarul că nici nu a ajuns la locația despre care indică agentul INSP, totuși I s-a întocmit un proces-verbal care a fost semnat.

Menționează contestatarul că locul stopării s-a petrcecut str.Varnița (în perimetrul Tutun- CTC), însă agentul de patrulare a indicat eronat str.Varnița 4 adresa care se află la aproximativ 1000 m de la locul stopării și unde nu sunt indicatoare cu acces interzis.(anexă 3 foto harta). Astfel, argumentele invocate de către agentul constatator nu au avut dovada veridicității situației de fapt reținute în procesul-verbal de contravenție contestat, astfel încât în favoarea contestatarului acționează principiul *in dubio pro reo*. Solicită ultimul admiterea contestației cu anularea procesului-verbal cu privire la contravenție ți decizia agentului constatator din motivul inexistenței contravenției.

În carul ședinței de judecată contestatarul *****, precum și agentul constatator Gutium Janel nu s-au prezentat, fiind citați în mod legal despre locul, data și ora ședinței de judecată (f.d.24-25), nu a informat instanța de judecată despre motivele neprezentării,

nu a solicitat amânarea examinării cauzei pentru o altă dată. Astfel că, prin prisma art. 455 Cod Contravențional al RM, instanța de judecată consideră posibilă examinarea cauzei în lipsa acestuia. Concomitent, informații despre data locul și ora ședinței de judecată pe cauza dată au fost făcute publice și pe pagina web oficială a instanței de judecată, ce se asimilează cu citarea publică. Ținând cont de faptul că procedura de citare legală a fost respectată, instanța de judecată a dispus, în baza art. 382 Cod Contravențional al RM, examinarea cauzei în lipsa agentului constatator.

Cercetând materialele contestație depuse, examinând procesul-verbal al ședinței de judecată instanța de judecată relevă următoarele.

În corespundere cu dispozițiile art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Potrivit alin. (1) al art. 442 din Codul contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui. Pentru respectarea garanţiilor procedurale specifice în materie penală în ceea ce priveşte dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de art. 6 § 2 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, instanţa de judecată verifică legalitatea şi temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenţie şi sancţiunea aplicată. Cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerinţele prevăzute de lege sub sancţiunea nulităţii absolute, instanţa constată că dispoziţiile legale în materie au fost respectate. Astfel, procesul-verbal cuprinde toate menţiunile prevăzute de art. 443 din Codul contravenţional.

Potrivit art. 240 alin. (1) din Codul contravențional, *Nerespectarea de către conducătorul de vehicul a indicatoarelor rutiere de prioritate, a indicatoarelor de interzicere și de sens obligatoriu, a indicatoarelor de informare privind locul de staționare rezervat vehiculelor conduse de persoane cu dizabilități, privind direcția permisă de deplasare, a marcajului rutier al drumului privind acordarea dreptului prioritar de circulație, dreptului privind delimitarea benzilor de circulație pe sens opus și a celor destinate vehiculelor de rută, a marcajului rutier al locului de staționare rezervat vehiculelor conduse de persoane cu dizabilități, nerespectarea regulilor de circulație privind începerea deplasării și schimbarea direcției de mers, privind poziția pe carosabil, privind depășirea vehiculelor, privind traversarea intersecțiilor și a locurilor de oprire a transportului public, privind remorcarea vehiculelor, privind transportul persoanelor și al încărcăturilor, privind deplasarea pe autostrăzi, nerespectarea exigențelor de folosire a dispozitivelor de iluminat la căderea întunericului sau în*

condiţii de vizibilitate redusă se sancţionează cu amendă de la 15 la 30 de unităţi convenţionale cu aplicarea a 3 puncte de penalizare.

Cu referire la fapta contravențională incriminată lui Dumitru Hîncu, instanța de judecată reține că, potrivit agentului constatator, la 30 ianuarie 2024, ora 13:20 în mun. *****, str. Varnița 4, *****, conducătorul automobilului de marcă FORD cu n.î. ***** în timpul deplasării a ignorat indicatorul rutier 3.1 acces interzis prin ce a comis o contravenție prevăzută de art. 240 alin. (1) Cod Contravențional.

În acest sens, instanța de judecată atestă că, din materialele cauzei contravenționale în general, și din procesul-verbal cu privire la contravenție în special, nu poate fi stabilită pretinsa faptă contravențională care ar fi fost îndreptată contrar prevederilor pct. 3.1al Regulamentului Circulației Rutiere.

Astfel, întocmirea unui proces-verbal privind actele de constatare fără administrarea altor probe în susținerea acestor alegații, fără audierea făptuitorului, a martorilor, fără alte probe care au corobora cu circumstanțele descrise, este absolut insuficientă pentru face dovada comiterii faptei contravenționale.

În conformitate cu art. 425 alin. alin. (1)-(3) din Codul contravenţional: (1) Probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. (2) În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. (3) Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetînd toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege.

Potrivit art. 425 alin. (5) din același Cod, sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prevederile codului.

Astfel, cu privire la contravenţia a cărei comitere a fost reţinută în sarcina contestatarului, instanţa a observat că în cauză nu s-a făcut dovada veridicităţii situaţiei de fapt reţinute de către agentul constatator, prin probe certe şi de netăgăduit, astfel încât în favoarea contestataruluiu acţionează principiul *in dubio pro reo*.

La caz, instanța de judecată reține că, circumstanțele de fapt stabilite de către agentul constatator în procesul-verbal cu privire la contravenție nu și-au găsit confirmare în procesul de examinare a cauzei contravenționale, poziția acuzării fiind bazată pe supoziții și prezumții rezultate din interpretarea unor împrejurări faptice constatate, care de sine stătător, în nici un caz nu pot avea valoarea unor afirmații incriminatoare.

Așadar, instanța de judecată atestă inexistența elementelor probante în susținerea acuzării contravenționale așa cum a fost formulată, or calificarea faptei constituie

stabilirea caracterului acesteia, încadrarea în textul de lege care o prevede şi o sancționează şi determinarea în fapta comisă, a condiţiilor cerute de norma de incriminare pentru existenţa acestei fapte. În susținerea poziției sale, instanța de judecată elucidează că, procesul-verbal cu privire la contravenție, nu poate face dovada deplină, prin el însuși, a existenței faptei, a autorului acesteia și a vinovăției, or, este esențial faptul că, prezumția de veridicitate a faptelor constatate de către polițist și consemnate în ordonanță nu are caracter absolut, mai ales în cazul în care din probele administrate de „acuzare" instanța nu poate fi convinsă de vinovăția „acuzatului", dincolo de îndoiala rezonabilă, cu atât mai mult în conjunctura în care, așa cum a fost stabilit în cauza pendinte, la materialele cauzei nu a fost anexată de către agentul constatator nici o probă întru confirmarea învinuirii aduse cet. *****.

În această ordine de idei, instanța de judecată stabilește că de către agentul constatator, în susținerea acuzării contravenționale așa cum a fost formulată, nu a fost anexată nici o probă decisivă și sigură care ar confirma situația descrisă în procesul verbal cu privire la contravenție, iar în asemenea situație, instanța de judecată este în imposibilitate să constate realitatea obiectivă care a avut loc la data de 14 noiembrie 2023.

Din aceste considerente, instanța de judecată a ajuns la concluzie că, acuzația făptuitorului de comitere a contravenției prevăzute de art.240 alin. (1) din Codul contravențional, nu și-a găsit confirmare în ședința de judecată, cât și nu corespunde circumstanțelor faptice ale cauzei contravenționale.

La caz, instanța consideră necesar de a face referire inclusiv la dispozițiile art. 375 alin. alin. (1), (2) și alin. (3) din Codul contravențional, potrivit cărora persoana acuzată de săvârșirea unei contravenţii se consideră nevinovată atîta timp cît vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. (2) Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. (3) Concluziile despre vinovăția persoanei în săvîrşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional. După prevederile art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravenţional, în cazul în care se constată că nu există faptul contravenției, instanţa încetează procesul contravenţional.

Respectând principiul contradictorialității procesului contravenţional şi limitele judecării cauzei, cercetând şi apreciind probele prezentate în şedinţa de judecată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, conform propriei convingeri, formate în urma examinării probelor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, instanţa de judecată concluzionează că, în şedinţa de judecată nu a fost dovedită fapta contravenţională specificată la art. 240 alin. (1) din Codul contravenţional, din care considerente, cu referire la dispoziţia art. 461 coroborată cu cea a art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravenţional, procesul contravenţional respectiv necesită a fi încetat pe motiv că nu există faptul contravenţiei.

Călăuzindu-se de prevederile art. 400, art. 441 alin. (1) lit. a), art. 442, art. 460, art. art. 461 – 462 din Codul contravenţional, instanţa de judecată –

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se admite contestația cet. ***** împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/ nr. MAI06 218189 din 30 ianuarie 2024, intentat în temeiul art. 240 alin. (1) Cod contravențional.

Se anulează decizia de sancționare seria/ nr. MAI06 218189 din 30 ianuarie 2024încheiată de către agentul constatator Gutium Janel din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP prin care ***** a fost sancționat pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 240 alin. (1) din Codul contravențional cu amendă în mărime de 10 unități convenționale, ceea ce constituie 500 lei și 2 puncte de penalizare.

Se încetează procesul contravențional pornit în privința cet. ***** învinuită de comiterea contravenției prevăzute de art. 240 alin. (1) din Codul contravențional, pe motiv că nu există faptul contravenției.

Copia hotărârii se remite pentru informare părților.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel ***** în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei ***** (sediul Buiucani).

Președintele ședinței,
Judecător **Ana COSTIUC**